

GLIMPSES

PIFF 2018

January 2018
www.piffindia.com

This magazine will give you an insight to the 16th edition of Pune International Film Festival. It includes few interviews, features and some stories that made the festival more cheerful. Let's take a sneak peek into it...

GLIMPSES

PIFF 2018

Index

Opening ceremony	3
Dr. Jabbar Patel's Interview	5
Raj Kapoor my acting Guru	7
Pimpal (Marathi award winning movie)	8
Ingmar Bergman Centenary	9
Jury Interview	11
Indian Jugaad : Documentary film	13
Tribute to Women : NFAI poster exhibition	14
Closing ceremony	15
Winners List	16
Delegate comments	18

Opening Ceremony

PIFF 18 kick-started with a bang!

Inauguration Ceremony of PIFF 2018

The opening ceremony of the 16th 'Pune International Film Festival' started with a lot of enthusiasm and excitement at 5 pm on 11th January 2018 at City Pride Multiplex, Kothrud. The ceremony was presented by Director Subodh Bhawe (Katyar Kaljat Ghusli) and ace host Aabha Talavalkar. The ceremony was also graced by cinema stalwarts Rishi Kapoor, Randhir Kapoor, Rajiv Kapoor, Playback Singer S.P. Balasubramaniam, Director Ramesh Sippy (Sholay), Ramesh Prasad (Pro-

ducer) and Hon. Finance Minister of Maharashtra Sudhir Mungantiwar. The ceremony was also graced by the presence of various International as well as Indian filmmakers and foreign diplomats.

The ceremony started with the opening speech by Dr. Jabbar Patel, chairman of PIFF planning committee, who informed everyone about the various categories of films that would be featured

(On Page 4)

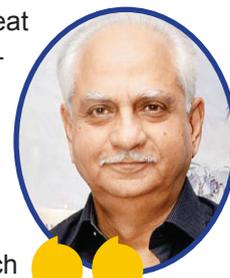
Various International Filmmakers, foreign diplomats from Canada, Argentina, Italy and Poland were facilitated by the Kapoor brothers.

Audiences were overjoyed when Shri. Balasubramaniam sang one of his favorite songs by SD Barman, 'Poochho na kaise maine rain bitai' as well as some lines of his famous hindi songs 'Tere mere beech me' from the movie 'Ek Duje Ke Liye' and 'Sach mere yaar hai' from the film 'Saagar'.

"we are successful today because of the masses of this great country, these people gave us everything what we have today"

- Ramesh Prasad

"Working with the great singers and music directors and all the fine actors, one begins to feel humble. However good you may feel about yourself; Remember, people have done such wonderful works, it makes you humble. It makes you proud to be a part of this industry and I hope this legacy carries on."

- Ramesh Sippy

Inauguration Ceremony of PIFF 2018

.... in the festival and various competitions that would be taking place. He also welcomed the dignitaries present at the event. He later announced that this event would be honouring the inimitable contribution of Raj Kapoor to the Indian Cinema. Also, he mentioned about the great Swedish filmmaker Ingmar Bergman's birth centenary. Traditional lamp lighting by dignitaries started the event on a festive note.

Remembering Raj Kapoor and celebrating his legacy, an Audio-Visual presentation describing his life, work and ideologies was showcased. This was followed by handing over of remaining negatives of Raj Kapoor's films in the care of National Film Archives of India. Kapoor brothers handed over the negatives to NFAI chairman Prakash Magdum, asking him to take care of these precious gems representing his father's entire life's work. Mr. Magdum said a few words thanking the Kapoor family for the honour and describing how Raj Kapoor was not only a great filmmaker but a great film archivist too. After this the Kapoor brothers were requested to say a few words for this memorable occasion. They collectively described how Loni-Kalbhori and Rajbaug in Pune were instrumental to the many works of Raj Kapoor. They also said that they were happy to hand over the negatives of Raj Kapoor's works to NFAI and they were sure they would

be protected for the future generations to cherish.

Veteran singer S.P. Balasubramaniam was awarded the prestigious 'S.D. Burman Award for Excellence in Sound and Music'. He accepted the award from the Kapoors and hon. Sudhir Mungantiwar. In his acceptance speech, he thanked the industry that had supported him and the audience that loved his music. He sang a few lines and went on to mesmerize everyone present in the hall.

Post Production Maestro and Filmmaker Ramesh Prasad was felicitated by PIFF for his great contribution to the Indian film industry. He said that he would dedicate his success to his father, veteran filmmaker L.V. Prasad.

Veteran film director and Producer Ramesh Sippy was also felicitated for his great contributions to In-

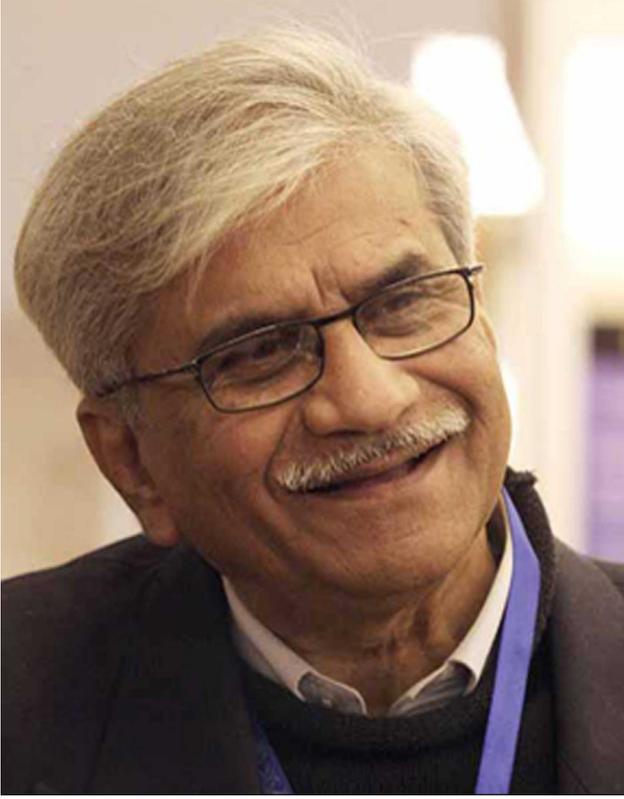
dian cinema by making some of the best films like 'Saagar', 'Shakti' and cult classic movie 'Sholay'. He thanked his huge audience and film fraternity for his enormous success.

Hon. Finance Minister of Maharashtra Sudhir Mungantiwar said that films have always been able to make a huge impact on people along with entertaining them. He also assured everyone that the Maharashtra government would do everything in their power to support the film fraternity. He showed that he meant it by handing over a cheque of Rs. 11.5 lakh to Dr. Jabbar Patel for PIFF 2018 on behalf

of the Government of Maharashtra.

The finale of the ceremony was an Audio-Visual presentation remembering the legacy of various film entities that we lost in the past year. The AV included the likes of Tom Alter, Vinod Khanna, Shashi Kapoor, Reema Lagoo and many more. The ceremony was concluded by a vote of thanks by Ravi Gupta. This ceremony had many memorable segments and was the perfect fit to kick start Pune International Film Festival 2018.

- Artical by :
Dhairya Joshi,
Snehal Mutha,
Sanchi Vashist,
Jagruti Katkar.

सिनेमाचे तंत्र आणि मंत्र

१६ व्या पुणे आंतरराष्ट्रीय चित्रपट महोत्सवाची सांगता होत असल्याच्या पार्श्वभूमीवर पिफचे चेअरमन आणि डिरेक्टर डॉ. जम्बार पटेल यांच्याशी पिफ बुलेटिनच्या जयश्री पाटील हिने संवाद साधला. यावेळी, यंदाचा महोत्सव, तंत्रज्ञानाचा वाढता वापर व सिनेमाचे बदलते स्वरूप आदींबाबत त्यांनी सविस्तर चर्चा केली. त्याचा हा वृत्तांत...

- पिफची सांगता होत आहे, या पार्श्वभूमीवरयंदाच्यामहोत्सवाबद्दल काय सांगाल ?
- १६ वा पुणे आंतरराष्ट्रीय चित्रपट महोत्सव आपण युवा महोत्सवासारखा साजरा केला. चित्रपट निवडताना ते युवा दिग्दर्शकांचे असतील तर त्याला जास्त प्राधान्य दिले गेले. जगभरातील जवळपास १८० सिनेमे यावर्षी दाखविले गेले. राज कपूर आणि इंगमार बर्गमन या महान दिग्दर्शकांना हा महोत्सव समर्पित करण्यात आला. यावर्षी सिनेमा बघण्यासाठी आलेले लोक व फोरमला भेट देणारे लोक यांच्या संख्येत वाढ झालेली दिसून आली. केरळचा फिल्म फेस्टीव्हल (इंटरनॅशनल फिल्म फेस्टीव्हल ऑफ केरळ), गोवा (इफ्फी) वगैरे अनेक महोत्सव भारतात होतात. परंतु, पुण्यासारख्या शैक्षणिक शहरात

असण्याच्या या महोत्सवाला वेगळेपण मिळालं. त्याचं कारण म्हणजे एमआयटी, सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठासारख्या जवळपास सहा विद्यापीठांनी या महोत्सवात सहभाग दर्शविला. सिनेमे बघून आपण समृद्ध होतोच, परंतु पिफ फोरममध्ये होणाऱ्या वेगवेगळ्या उपक्रमांमुळे देखील सिने-क्षेत्रातील ज्ञान लोकांपर्यंत पोहोचले. यामध्ये तज्ज्ञांनी सिनेमांच्या कथा, दिग्दर्शन, मार्केटिंग अशा प्रत्येक पैलूवर सखोल चर्चा केली. याव-र्षीचा पिफ हा सिनेमाचे मंत्र आणि तंत्र अशा सर्वांगीण पद्धतीने लोकांना जागरूक करणारा ठरला. पुण्यातील वर्तमानपत्रांनी यावर्षीचा पिफ वाचक वर्गापर्यंत अतिशय उत्तमरीत्या पोहोचविला. त्यामुळे पुढील वर्षी पिफला भेट देणाऱ्यांची संख्या नक्कीच वाढेल, असं मला वाटतं.

- सिनेमांमध्ये तंत्रज्ञानाच्या वाढत्या वापराबद्दल काय सांगाल ?
- आजकालचे निर्माते तंत्र डोक्यात ठेवून सिनेमे बनवतात, हे जरा धोकादायक ठरतं. सिनेमाची मांडणी आणि मूळ ढाचा आखून त्यापद्धतीनेच सिनेमा तयार केला जावा. आणि नंतर तंत्रज्ञानासंबंधित गोष्टींचा वापर केला जावा. तो भाग सिनेमात दुय्यम असावा, अर्थात विज्ञानविषयक सिनेमा याला अपवाद ठरेल. स्पेशल इफेक्ट आणि ग्राफिक्सचा वापर करताना आपण तंत्राच्या आहारी जाणार नाही, याची काळजी घेतली जावी. कुठलीही निर्मिती करताना एक समतोल राखला पाहिजे.

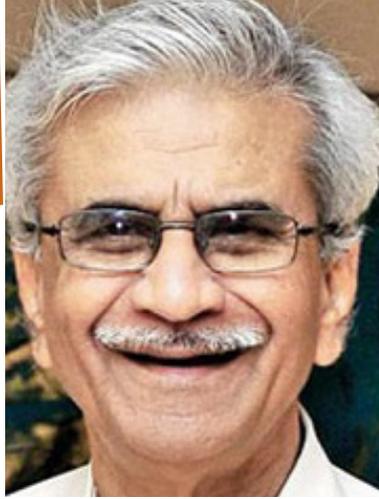
(पान ६ पहा)

सिनेमाचे तंत्र आणि मंत्र

(पान ५ वरून)

- सिनेमांचे बदलते स्वरूप आणि ट्रेन्स यांबद्दल तुम्हाला काय वाटतं?
- सत्तर-ऐंशीच्या दशकांत समांतर सिनेमांची एक चळवळ देशभरात होती. प्रत्येक प्रांतात दोन-तीन दिग्दर्शक प्रामुख्याने कार्यरत होते. वेगळं काहीतरी करायचंय अशा विचाराने सिनेमे बनवले जायचे. सिनेमांची संख्या कमी असल्यामुळे परदेशात कुठले सिनेमे जातील, याचं गणित ठरलेलं होतं. माझ्यासोबतच्या दिग्दर्शकांना परदेशातील मोठमोठे फेस्टिव्हल मिळत गेले. आणि, सिनेमे एक प्रकारे निवांतपणात बनवले गेले. त्यामुळे सिनेमा बनवतांना विचार करायला वेळ मिळायचा, जो आत्ताच्या पिढीला मिळत नाही. फक्त वर्तमानपत्रांतून मार्केटिंग व्हायचं. आत्ताच्या पिढीला मात्र सिनेमा बनवायचा आहे व त्याच मार्केटींगपण करायचं आहे. डिजिटल युगात या नव्या पिढीला आपली कलात्मकता दाखवायची आहे. माझ्या काळात ३५ एमएमचा कॅमेरा होता, ज्याच्या रेकॉर्डिंगच आयुष्य हे साधारणपणे ९० वर्षं आहे. पण, आत्ताच्या

डिजिटल कमेच्यांच्या रेकॉर्डिंगच आयुष्य केवळ ३० वर्षांचं आहे. सोपेपणा आला असला, तरी बऱ्याच गोष्टी सुटत गेल्या आहेत. सिनेक्षेत्रात खूप बदल आला आहे. पण आत्ताची पिढी खूप विचार करते. सिनेमाचे तंत्र मुलांना खूप लवकर कळते आहे. महत्त्वाचे म्हणजे आव्हानं स्वीकारण्याची आजच्या पिढीची तयारी आहे.

- यावर्षाचा महोत्सव राज कपूर आणि इंगमार बर्गमन यांना समर्पित केला आहे, तर त्यांच्या कार्याबद्दल काय सांगाल?

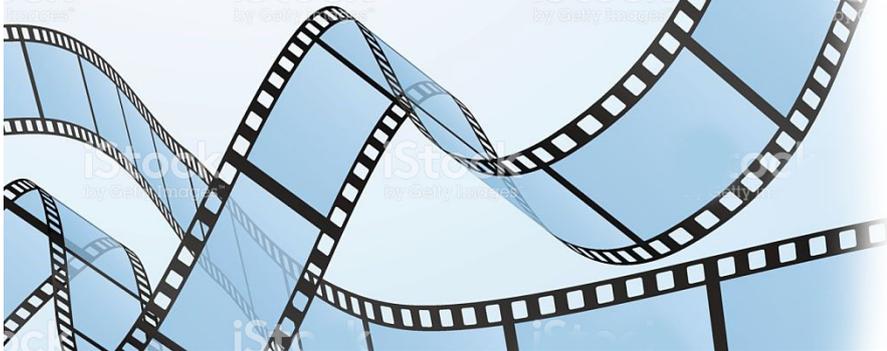
- हे दोघेही जगातील अतिशय मातब्बर असे दिग्दर्शक आहेत. यावर्षी उद्घाटन सोहळ्यात राज कपूर यांच्या सिनेमांच्या निगेटिव्ह कपूर कुटुंबीयांना

एनएफएआयकडे सोपविल्या. लोकांमध्ये जागरूकता निर्माण करण्यासाठी हे महत्त्वाचे पाऊल ठरले. त्यामुळे अनेक निर्मात्यांनी प्रकाश मगदूम यांच्याशी संपर्क साधून आपल्या चित्रपटांना संग्रहालयात ठेवण्याची इच्छा दर्शवली. नट म्हणून तर राज कपूर उत्तम होतेच, पण त्यापेक्षाही उत्कृष्ट दिग्दर्शक म्हणून त्यांची ख्याती होती. सामान्य माणसाला कथेचा केंद्रबिंदू ठेवून त्यांनी सामाजिक तसेच रोमॅंटिक सिनेमांची निर्मिती केली. सिनेमात संगीताचा क्रिएटिव्ह वापर करून सिनेसंगीताला वेगळे रूप देणारा हा दिग्दर्शक होता.

इंगमार बर्गमन या स्वीडिश दिग्दर्शकाने भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्याला जोडणाऱ्या कथा लोकांसमोर आणल्या. चित्रिकरणाची स्वतःची अशी एक वेगळी शैली बर्गमन यांच्याकडे होती. स्त्री-पुरुष संबंध, सामाजिक समस्या आणि धार्मिक प्रश्नांवर भाष्य करणारे अप्रतिम सिनेमे त्यांनी बनवले. सिनेक्षेत्रासोबतच थिएटरमध्येही त्यांचा सक्रिय सहभाग राहिला. त्यांच्या जन्मशताब्दीचे निमित्त साधून त्यांना हा सोहळा आपण समर्पित केला.

- पुढच्या वर्षाच्या पिफचे स्वरूप कसे असेल?

- पुढच्या वर्षी नक्कीच कक्षा वाढतील. तंत्रज्ञानामध्ये होणारा बदल आपण गृहीत धरू. आपण काळाबरोबर राहिलं पाहिजे. जास्तीत जास्त नवीन सिनेमे यात सहभागी करून घेण्याचा आपण प्रयत्न करू. पिफ फोरमचे स्वरूप अधिक विस्तारीत करण्याचा प्रयत्न राहिल. जास्तीत जास्त प्रयोगशील सिनेमे पुढच्या वर्षाच्या पिफमध्ये प्रेक्षकांना पाहायला मिळतील.

“Raj Kapoor was my acting Guru”

Says Rishi Kapoor at PIFF Forum

The third day at ‘Pune International Film Festival’ kicked off with Mr. Rishi Kapoor addressing the audience about his life as an actor in Indian film industry. In this candid talk, he recollected fond memories of beloved Kapoor clan and their important position as the first family of Bollywood, carrying their legacy from the past 90 years.

“I’m not champion, I’m no great. I am a small actor who works passionately in films. Acting is kind of in our blood. In the 105 years of Indian cinema that is been existing, I’m very proud to tell you that the Kapoor family’s contribution to that is for 90 years”, said Rishi Kapoor during a candid talk on at the 16th Pune International film festival at City pride, Kothrud. Festival director Dr. Jabbar Patel engaged him in a chat about life and legacy of the Kapoors’.

“I’ve been very fortunate that I became an actor in a very early stage of my life. I worked in a film called Mera Naam Joker in which I played my father’s junior (childhood portrayal of my father’s character) and my part was very well received and thereafter, when we made Bobby, I happened to be in that film by default. Raj Kapoor did not make that film to launch me as an actor or a star, he made it because he wanted to make a teenage love story and there was an actor in the house who was very much appreciated in joker (Mera Naam Joker)” said Rishi Kapoor remembering his debut as an actor. He also credited his father saying “I thank my father, my guru, that’s about everything that I can say”.

“It’s a great honour to tell you that I belong to a legacy, who have been passionately working over four gen-

erations of male actors, my grandfather, my father, my elder brother, me and now Ranbir and I hope this legacy continues further”.

He also recollected the way actors were employed by the production companies for 250 rupees per month and how money didn’t matter in his grandfather’s (Prithviraj Kapoor) era. He also spoke about his grandfather, about how he made it into the cinema and about his famous portrayal of Akbar in the K. Asif’s epic ‘Mughal-E-Azam’.

He (Raj Kapoor) gave me roop (moulded me as an actor). For me, Raj Kapoor has been a great institution, a great school teacher to me. An actor learns from his peers and I have learnt whatever I do, only through him”.

When asked about his father’s best portrayal in his opinion, he added, “Raj Kapoor himself; was a glamorous ruling man, the movie that brings tears to my eyes, always is, Jaagte Raho”. While talking about the parameters that decide the success of any film, whether it’s the box office collections or the content, Mr. Kapoor said that he would want to take a balanced approach towards both of them.

He believes that there is no such thing as a ‘good actor’ or a ‘bad actor’ thus giving a neutral opinion about both: natural and method acting. Rishi Kapoor was frank and open and answered all kinds of questions asked by the delegates and media representatives present for the talk. Dr. Jabbar Patel curated the talk making it livelier by adding his own memories as well. Overall the event gave an insight in the Kapoor family and their huge work in the field of cinema.

- Nitin P.S. & Shashank K,
Shraddha Baldawa

‘पिंपळ’ या मराठी विभागातील यंदाच्या विजेत्या चित्रपटाच्या पिफमधील स्क्रीनिंगच्या निमित्ताने पिफचे क्रिएटिव्ह डिरेक्टर, समर नखाते यांनी दिग्दर्शक गजेंद्र अहिरे यांच्याशी साधलेला हा संवाद...

आयुष्याचा 'पिंपळ'

‘पिंपळाचे झाड वाढते, बहरते, त्याची पानेऋतूनुसार पिवळी पडून, गळून मातीत मिसळून जातात, तसेच माणसाचे आयुष्य देखील असेल ना’, असा प्रश्न गजेंद्र अहिरे दिग्दर्शित ‘पिंपळ’ हा चित्रपट पाहताना पडतो.

रवींद्र मुधोळकर या पात्राच्या जीवनाची संपूर्ण कथा अतिशय सोप्या पद्धतीने यात मांडली आहे. मुधोळकर कुटुंबातील पिढ्यांचे व्यावसायिक व्यापामुळे मातीशी असणारे नाते कसे बदलत जाते, याची ही चित्तरकथा आहे. रवींद्र मुधोळकर (दिलीप प्रभावळकर) यांच्या अमेरिकन नातवांना भारतीय संस्कृतीविषयी असलेली उत्सुकता व त्यांना आजोबांचा लागलेला लळा सिनेमात दिसून येतो. वाडा, अंगण, हुतूतू, लगोरी, आदीविषयी ते नातवांना स्काईपवरून माहिती देत असताना ते आपल्या आठवणींच्या भावविश्र्वात रममाण होत असतात. वृद्धावस्थेत माणसाची होणारी दयनीय अवस्था ‘पिंपळ’ हा सिनेमा आपल्याला वेगवेगळ्या प्रसंगांतून

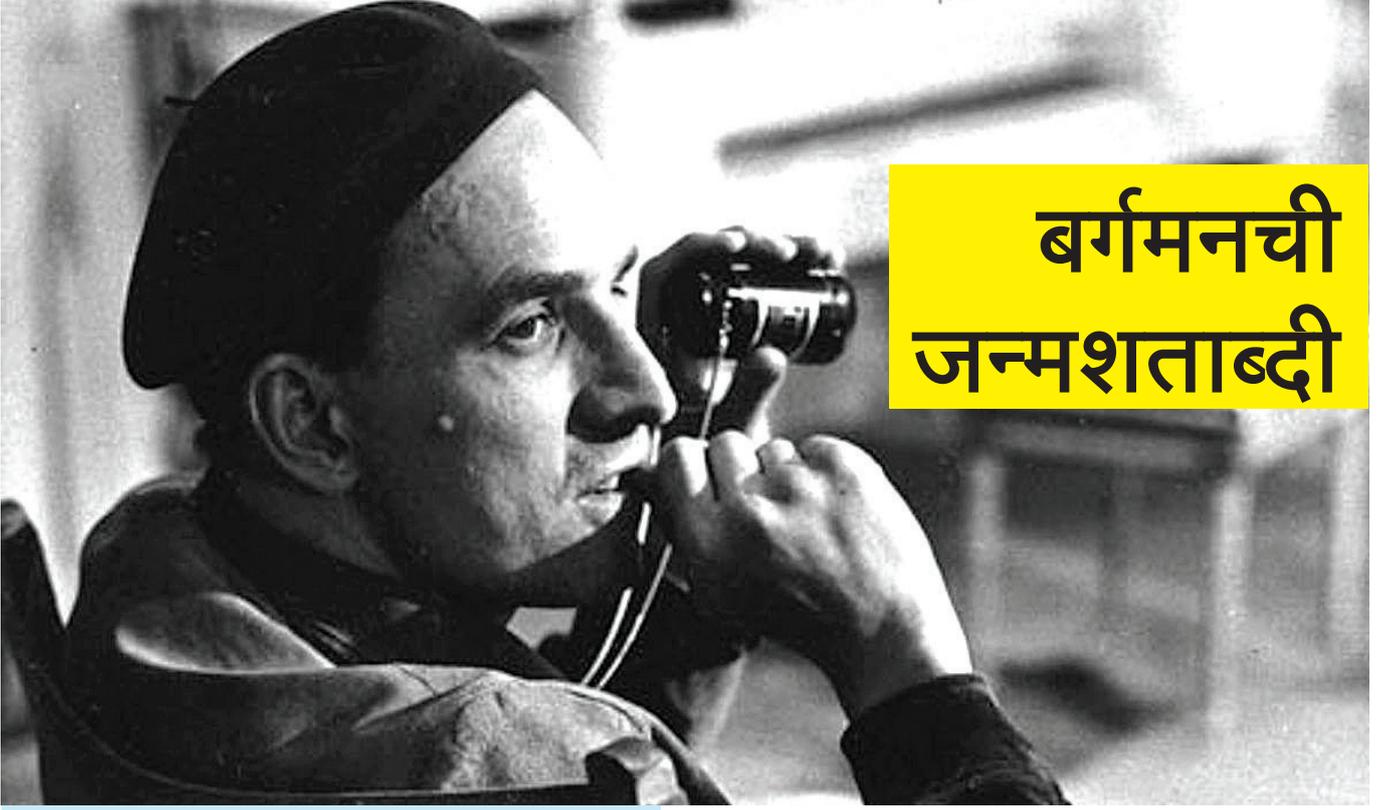
दाखवत जातो. चित्रपटाची कथा, दिग्दर्शन, पार्श्वसंगीत, पटकथा-संवाद, छायाचित्रण उत्तम असून दिलीप प्रभावळकर यांनी साकारलेली मुधोळकरांची भूमिका प्रेक्षकांची दाद मिळवून जाते.

समर नखाते - पिंपळ सिनेमाची कथा कशी

सुचली व चित्रपट कसा साकारला गेला ? गजेंद्र अहिरे - माझा मुलगा चिंतामणी याने सहज गप्पांमध्ये मला एक दिवस ही गोष्ट सांगितली. त्यातील आयुष्याच्या प्रवासाची कथा मला कमालीची आवडली.

(पान १०)

बर्गमनची जन्मशताब्दी

जागतिक सिनेमात ज्यांचे नाव मोठ्या आदराने घेतले जाते, असे स्वीडिश फिल्ममेकर, लेखक, नाट्यव्यवस्थापक, नाटककार आणि सिनेदिग्दर्शक इंगमार बर्गमन यांचे २०१८ हे जन्मशताब्दी वर्ष आहे. जगभरात त्यांची जन्मशताब्दी साजरी केली जात असून पुणे आंतरराष्ट्रीय चित्रपट महोत्सवाने त्याची सुरुवात करण्याचा मान पटकवला. या निमित्ताने चित्रपट सृष्टीतील त्यांच्या कामाचे व अमूल्य योगदानाचे स्मरण करणारा हा लेख...

इंगमार बर्गमन यांचा जन्म १४ जुलै १९१८ साली स्वीडनमधील उप्सला या शहरात झाला. स्टॉकहोम विद्यापीठात शिक्षण घेत असताना रंगभूमीवर ते सक्रिय होते. पदवीनंतर त्यांनी स्टॉकहोम थिएटरमध्ये आपले पहिले नाटक सादर केले. पुढे ते वयाच्या २६ व्या वर्षी युरोपमधील सर्वात तरुण रंगभूमी व्यवस्थापक म्हणून नावारूपास आले. काही काळानंतर म्हणजेच १९४६ पासून ते दिग्दर्शन क्षेत्राकडे वळले. त्यांनी आपल्या कारकिर्दीची सुरुवात कथालेखक म्हणून पहिल्या महायुद्धाच्या अखेरीस केली.

युद्धानंतरच्या काळात त्यांनी चित्रपट दिग्दर्शनास सुरुवात केली. त्यांच्या संपूर्ण कारकिर्दीत त्यांनी ६० हून अधिक चित्रपटांचे

लेखन अथवा दिग्दर्शन केले. पण, चित्रपट दिग्दर्शनात त्यांनी त्यांची खरी ओळख निर्माण केली.

इंगमार बर्गमन यांनी चित्रपटसृष्टीत आपले स्वतःचे एक वैशिष्ट्यपूर्ण स्थान निर्माण केले. कथा, संकल्पना, तंत्रज्ञान आणि पात्रं यांची उत्तम गुंफण करून त्यांनी आपली अद्वितीय शैली निर्माण केली. जसे एखादा चित्रकार व्यक्त होण्यासाठी कुंचल्याचा वापर करतो, त्याचप्रमाणे

इंगमार बर्गमन यांनी कॅमेराच्या माध्यमातून वेगवेगळ्या कथा पडद्यावर चितारल्या.

१९४४ ते १९५२ दरम्यान क्रायसिस,

प्रिझन, समर बुईथ मोनिका, समर इंटरल्यूड हे चित्रपट त्यांनी बनविले. १९५५ च्या काळात त्यांनी 'वेटींग वूमन', 'अ लेसन इन लव्ह' हे चित्रपट बनविले. 'स्माईल्स ऑफ अ समर नाईट' ही त्यांची पहिली यशस्वी आंतरराष्ट्रीय कलाकृती ठरली. १९५६-६४ मध्ये द सेव्थ सील, वाइल्ड स्ट्रॉबेरी, थू अ ग्लास डार्कली, विंटर लाईट, द सायलेंस हे चित्रपट, तर १९६६-८१ च्या काळात पर्सोना, क्राईज अँड व्हिस्पर, सीन्स फ्रॉम मॅरेज इत्यादी दर्जेदार चित्रपट त्यांनी दिग्दर्शित केले. त्यांच्या द व्हर्जिन स्प्रींग, थू अ ग्लास डार्कली व फॅनी अँड अलेक्झांडर या तीन चित्रपटांना परदेशी भाषेतील सर्वोत्कृष्ट चित्रपटाचा मानाचा ऑस्कर पुरस्कार मिळाला. अखेरच्या काळापर्यंत त्यांनी नानाविध चित्रपट दिग्दर्शित केले.

(पान १० पहा)

बर्गमनची जन्मशताब्दी

For me, the human face is the most important subject of the cinema.

When we experience a film, we consciously prime ourselves for illusion. Putting aside will and intellect, we make way for it in our imagination.

I would say that there is no art form that has so much in common with film as music. Both affect our emotions directly, not via the intellect.

(पान ९ वरून) प्रतिभावान दिग्दर्शकइंगमार बर्गमन यांचे जागतिक सिनेसृष्टीतील अमूल्य योगदान लक्षात घेता ते आपल्या विस्मृतीत जाऊन चालणार नाहीत. त्यांच्या महान कार्याची जाणीव आपण ठेवायला हवी. जागतिक चित्रपटसृष्टीस समजून घेण्यासाठी बर्गमन यांचे चित्रपट प्रत्येकाने आयुष्यात एकदा तरी बघावेत. हाच उद्देश डोळ्यापुढे ठेवून २०१८ या वर्षातील भारतातील पहिला आंतरराष्ट्रीय चित्रपट महोत्सव म्हणून १६ व्या पुणे आंतरराष्ट्रीय चित्रपट महोत्सवाने त्यांना जन्मशताब्दीनिमित्त आदरांजली अर्पण केली.

– ऋषिराज तायडे व राहुल दळवी

आयुष्याचा 'पिंपळ'

(पान ८ वरून) मी त्याची पटकथा लिहून माझे निर्माते मित्र दीपक कुमार व अश्र्विनी यांना ती ऐकवली. त्यांनासुद्धा कथा खूप आवडली. चित्रपटातील आजोबांच्या भूमिकेसाठी त्यांच्या मनात दिलीप प्रभावळकर, विक्रम गोखले व रमेश देव यांची नावं होती. मात्र, मला त्या भूमिकेसाठी दिलीप प्रभावळकर हे अधिक भावत होते. डॉक्टरच्या भूमिकेसाठी प्रिया बापट अधिक योग्य वाटली. तिने देखील चित्रपटासाठी लगेच होकार दिला. अशा पद्धतीने चित्रपट जरी सहजतेने साकार झाला असला तरी त्यासाठी इतरही सर्वांनी घेतलेले कष्ट दुर्लक्षित करता येणार नाहीत.

समर नखाते – आपल्या अनेक सिनेमांमध्ये व्यक्ती-व्यक्तिमधील नातेसंबंध

दिसून येतात. 'पिंपळ' या सिनेमात आजोबा भारतात तर मुले-नातवंडे अमेरिकेत आहेत. त्यांच्यातील नातेसंबंध आपण यात कसा प्रस्थापित केला ?

गजेंद्र अहिरे – खरं तर मी माझ्या पिंपळाच्या शोधात आहे. म्हणजे मी कुठून आलो, माझे मूळ कुठे आहे, या शोधात मी आजही फिरत असतो. आपले पूर्वीचे आयुष्य, घरातील प्रत्येकाशी असलेले नातेसंबंध आपण जगलेलो असतो. आज त्यापैकी काही दुरावले असले तरी आपण तंत्रज्ञानाद्वारे जोडले गेलेलो असतोच असे नाही. तीच आयुष्याची गोष्ट मांडण्याचा प्रयत्न मी या चित्रपटातून केलेला आहे.

समर नखाते – सिनेमात अभिनेता व दिग्दर्शक यांची केमिस्ट्री जुळून येणे महत्वाचे असते. आपण ती कशी जुळवून

आणता ?

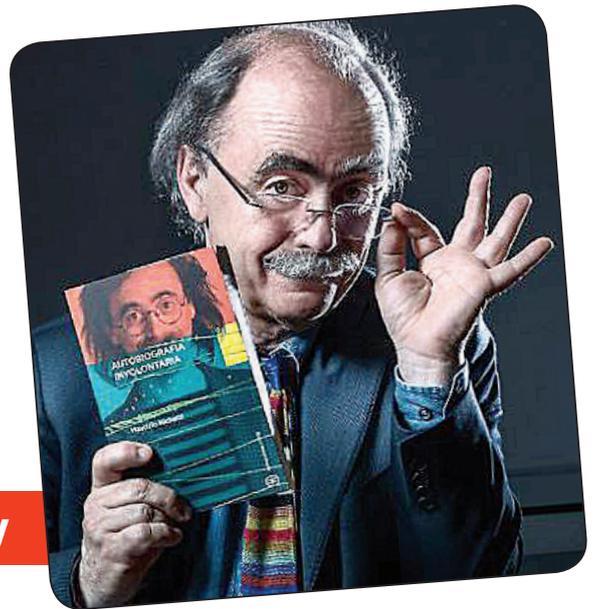
गजेंद्र अहिरे – मी 'पिंपळ' सिनेमाची कथा प्रिया बापट व दिलीप प्रभावळकर यांना दोन वेळा ऐकवली व चित्रीकरणाला लगेच काही दिवसांत सुरुवात केली. प्रभावळकर यांच्याबाबत सांगातचं झालं, तर ते अत्यंत सहज आणि प्रभावी असा अभिनय करतात. उदाहरणार्थ, त्यांना जर 'विषण्ण होऊन बसा' असे सांगितले तर तेवढ्याच माहितीवर ते अचूक, अगदी मनासारखे आऊटपुट देतात. त्यामुळे एकंदरीत त्यांच्यासोबत काम करणे आपोआपच सोपे होते. त्यामुळे त्यावर विशेष मेहनत घ्यावी लागत नाही.

– रामेश्वर गव्हाणे

JURY INTERVIEWS

Be honest with yourself and the Audience

MAURIZIO NICHETTI Interview

The Italian comedy genius Maurizio Nichetti shared his overall experience on being a jury member at PIFF for the very first time. Nichetti has created many films as a writer, director and an actor. Some of his works like *Volere Volare*, is one of the few Italian movies that had received American distribution in the 90s. He's been a jury member for various film festivals like Cannes and is also a Golden Globe awarded artist.

Q. Being a jury for many film festivals, how was your experience as a jury here at Pune International Film Festival?

It's my very first time here in India, and things have been different, it has been a new ex-

perience. Speaking of the festival, it was as any other I've been to. Whenever an International jury visits film festivals to select international films, it's not an easy job. You have got to compare films which are totally different from each other. Be it the genres or any other aspects. The jury too consists of different people, for instance, here at PIFF, there are filmmakers from Mexico, Sri Lanka, Iran and myself from Italy. This complicates the process of selecting the best film. We have to decide on a single film which should be liked by all, and that movie should be understood by them with regard to every aspect.

It's never selected with a single person's preference, because one will not have the same likes as others. For me, I like comedy, irony, but I don't like tragedy or violence. That's how the jury works. We keep a balanced approach towards every movie and select the best.

Q. In India, there are filmmakers who are producing good films even without formal education. As you too are into the academics could you please tell us how do things work in Italy?

A decade ago it was different, but today there is a problem like this. Every other person carries gadgets (On Page 12)

MAURIZIO NICHETTI Interview

Be honest with yourself and the Audience

(Cont.. Page 11) with him in the pocket, it may be a GoPro or any Smartphone which allows you to take pictures the way you want. But it doesn't mean that every person who clicks a picture is a 'Photographer'. Everyone takes pictures, out of those thousand, there is a chance (On Page 12)

(Cont.. Page 11)

of just 3 or 4 photos being good, but this is not proficiency. In academy, however, it does not mean that everyone studying there clicks good pictures, but it still teaches a technique and gives you a systematic approach towards the subject and that's what makes you professional.

Q. What does it take to be a good photographer or a filmmaker?

- It's necessary to understand the content very well. For example, if I'm picturing a particular glass in front of me,

there are many ways in which I can shoot this, the lighting, the perspective, the angles etc. There are many ways but there should be reasoning to anything you do. It's the same with the filmmaking too. If I think about a subject, I'll try to get every bit of information on it and I'll find a reason to make a movie on it. It's not easy as it sounds. Today, it's very easy to capture a picture, everything's getting easier to attain. But, the photo taken with known skills is the one that makes it great. That's why I think it's necessary to have some teacher, a guidance to attain that level of intelligence and skills. Also it's important to stay among people who think alike, and who are into same things, which is possible through the academics.

Q. What are your suggestions for budding filmmakers?

- For young filmmakers, I sug-

gest them to be honest, honest with themselves and the audience. They shouldn't always take into consideration on what audience wants or a festival wants. Making a film to be invited in the festivals or to draw audience is not good. Especially, when you are young, it's necessary for you to speak about something you know very well. If you're good with your selected content, it will surely be a good work. This is my view on it. When I did my first film, Ratatouille, I had no previous experience, I was a stage actor, and I knew my content. And even after 40 years of its release, when it was screened yesterday at PIFF, people enjoyed it. That's the success you get if you know your content.

- Nitin P S

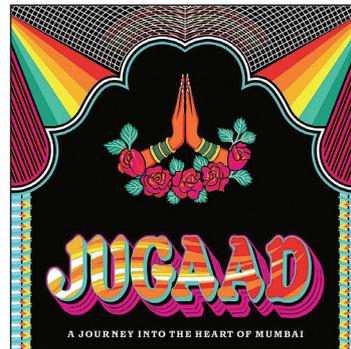

Indian 'JUGGAD'

Juggaad was a documentary film directed by Susannah Heath-Eves which was screened at 16th PIFF under the documentary section. The central theme of the film explores and celebrates the enduring human spirit in Mumbai. It gave audiences a new perspective to look at the city.

The movie opens with a wide shot of Mumbaikars packed like ants, trying to get a glimpse of Lord Ganesha at Lalbaug. They are struggling hard to catch a glance of the idol. Juggaad features Rajesh Prabhakar (a fixer in Dharavi), Malini Agarwal (of misshalini.com), Gregory David Roberts (author of the bestseller book Shantaram), Sameer (a taxi print maker), Gauri (a transgender activist) and many more characters who give viewer an insight into the lives of the ordinary Mumbaikar. It also depicts the various political

campaigns of political parties blaming each other and doing nothing.

In the next sequence, a bunch of young boys playing and part timely working on the field of salts, talk

about their aims. Their aims are stereotypical, to become engineers or doctors, but their reasons aren't. One says, "I want to be a doctor, so I can start a hospital with free treatment for poor people."

There is also a story of a well educated man who is searching for a decent job, but ended up as a driver. He also wants to leave

Mumbai, as his wife has left him because she just can't adjust with the city. Another section which shows transgender activist Gauri demonstrating to her chelas (students)

how to use a condom is also inspiring. Other bits follow the story of a fixer in Dharavi who stands on the roof of the Slum Rehabilitation Authority (SRA) building listening to the Aarti and the Azaan at the same time, and comments, "This is peace," referring to the riots he had witnessed.

The movie also showcases life of sewage cleaners, beggars, etc. The movie concludes with a group of boys from slums carrying out immersion procession by making a tiny Ganpati idol and using every available resource for creating a pleasant music. This scene explains the title very well – Juggaad,

(On Page 17)

Subhsh Ghai watching exhibition

Youth at the exhibition

Journey of women in Indian cinema starting from a mythological tale of women who wins back her husband from Yama in the film 'Sati Savitri', to the heart winning story of Indian Women's Hockey team which won the world cup in the film 'Chak De India' was presented through posters at the exhibition titled 'Stree: A Tribute to Womanhood in Indian Cinema' at 16th Pune International Film Festival by National Film Archives of India.

This exhibition was a treat for the film enthusiasts. Exhibition, with its posters, allowed to swift through the journey of the evolution of Indian women in cinema. It started from the female characters, whose whole world was revolving around their families to the rebellious female characters raising their voice for equal rights.

Keerti Tiwari, the Deputy Director of NFAI while talking about the exhibition said, "This exhibition is our tribute to all the female characters in our cinema and womanhood worldwide. We have selected the films portraying strong female characters for this exhibition."

She further informed that the

“Tribute to the Women”

The Journey of Women in Indian Cinema

posters in this exhibition belong to the movies which have focused on women's issues including gender discrimination, prostitution, child marriage, widow re-marriage, domestic violence, dowry system, life of a housewife, female education, life of working women and many other themes relevant to different times.

Exhibition features posters of mythological legend like 'Sati Savitri' (1927), a silent film, 'Sairandhri', a Mahabharata legend based on Draupadi, 'Dr. Madhurika' (1953), a Hindi film, shows a female doctor who sacrifices her career for her family, 'Balyogini' (1936), a Tamil-Telugu film is based on a story of a widow., while Marathi movie titled 'Umbaratha' is based on a story of a woman struggling on

two fronts of a corrupt system and her family life.

Exhibition also showcases posters of the films based on the women saints like 'Meerabai' and a Tamil film 'Avvaiyar' based on the life Sangama age saint, Saint Avvaiyar, who disguised herself as a man to continue her work.

Posters of commercially successful films like 'Andaz' (1971) by Ramesh Sippy, 'Abhimaan' (1973) featuring Amitabh Bachchan and Jaya Bhaduri were also displayed in the exhibition. Poster of the 1994 film 'Bandit Queen', based on the rebellious struggle against the caste and gender exploitation by Phoolan

(On Page 17)

Closing ceremony

राज्य शासनातर्फे 'पिफ'मध्ये देण्यात येणारा 'संत तुकाराम सर्वोत्कृष्ट मराठी चित्रपट पुरस्कार' 'पिंपळ' या चित्रपटाला देण्यात आला. चित्रपटाचे दिग्दर्शक गजेंद्र अहिरे आणि त्यांच्या चमूने राज्य शासनाच्या पर्यटन व सांस्कृतिक कार्य विभागाचे प्रमुख सचिव नितीन गद्रे आणि 'पिफ'चे संचालक डॉ. जब्बार पटेल यांच्या उपस्थितीत हा पुरस्कार स्वीकारला.

चित्रपट ही एक भावना

पिफच्या समारोप सोहळ्यात ज्येष्ठ दिग्दर्शक राज दत्त यांचे उद्गार

१६ व्या पुणे आंतरराष्ट्रीय चित्रपट महोत्सावाच्या समारोप कार्यक्रमात महोत्सवादरम्यान दाखविण्यात आलेल्या जगभरातील विविध चित्रपटांना पुरस्कार प्रदान करण्यात आले. या शुभप्रसंगी पिफचे चेअरमन आणि डिरेक्टर डॉ. जब्बार पटेल, महाराष्ट्र शासनाचे पर्यटन व सांस्कृतिक विभागाचे सचिव नितीन गद्रे, सिटीप्राईड सिनेमागृहाचे प्रकाश चाफळकर, पिफचे ज्युरी मॅम्बर्स तसेच भारतीय व आंतरराष्ट्रीय सिनेसृष्टीतील

अनेक प्रतिष्ठित पाहुणे उपस्थित होते. महाराष्ट्र शासनाच्या वतीने नितीन गद्रे यांनी यावेळी सर्वांचे आभार व्यक्त केले. महाराष्ट्र शासनाच्या पर्यटन, सांस्कृतिक व वन विभागाने या महोत्सावात आपला सहभाग दर्शविला व त्याचा आपल्याला अभिमान असल्याची भावना त्यांनी यावेळी व्यक्त केली. कार्यक्रमाचे आभार प्रदर्शन जेष्ठ अभिनेते मोहन आगाशे यांनी केले. महोत्सवाचे स्पॉन्सर्स, महाराष्ट्र शासन, पिफसाठी सहकार्य केलेली सर्व सिनेमागृहे तसेच ज्युरी म्हणून लाभलेले

सर्व परदेशी पाहुणे व प्रेक्षक यांचे त्यांनी आयोजकांच्या वतीने आभार व्यक्त केले.

सिनेक्षेत्रातील विशेष योगदानाबद्दल जेष्ठ मराठी दिग्दर्शक राज दत्त यांना पिफकडून विशेष पुरस्कार

ज्येष्ठ मराठी दिग्दर्शक राज दत्त यांना समारोप समारंभाचे निमित्त साधतपिफकडून विशेष पुरस्कार देण्यात आला. यावेळी राज दत्त यांच्या कार्यावर प्रकाश टाकणारा व्हिडिओ दाखविण्यात आला. पिफचे स्मृतिचिन्ह

मराठी चित्रपटसृष्टीतील ज्येष्ठ दिग्दर्शक राजदत्त यांना 'पुणे आंतरराष्ट्रीय चित्रपट महोत्सवा'च्या समारोपप्रसंगी 'पिफ डिस्टिंक्शिव्हड पुरस्कार' प्रदान करून त्यांचा गौरव करण्यात आला. या वेळी (डावीकडून) राज्य शासनाच्या पर्यटन व सांस्कृतिक कार्य विभागाचे प्रमुख सचिव नितीन गद्रे, दिग्दर्शक राजदत्त आणि 'पिफ'चे संचालक डॉ. जब्बार पटेल उपस्थित होते.

पिफमधील यंदाचे विजेते

इंटरनॅशनल अवॉर्ड

महाराष्ट्र सरकार 'प्रभात' बेस्ट इंटरनॅशनल फिल्म
- फ्री अँड ईझी (जुन गॅंग)
महाराष्ट्र सरकार 'प्रभात' बेस्ट इंटरनॅशनल फिल्म डिरेक्टर
- ल्युक्रेसिया मार्टेल (झामा)
स्पेशल ज्युरी अवॉर्ड - वर्ल्ड सिनेमा
- रिक्किम फॉर मिसिस जे. (बोजान वुलेटिक)

ऑडियन्स अवॉर्ड

- वर्ल्ड सिनेमा
- युथनायजर (टिमू निक्की)
- मराठी मूव्ही
- म्होरक्या (अमर देवकर)

मराठी विभाग

संत तुकाराम बेस्ट इंटरनॅशनल मराठी
फिल्म
पिंपळ (गजेंद्र अहिरे)
बेस्ट सिनेमॅटोग्राफी
गिरीश जांभळीकर (म्होरक्या)

बेस्ट स्क्रीनप्ले
गजेंद्र अहिरे (पिंपळ)
बेस्ट ऍक्टर
रमण देवकर (म्होरक्या)
बेस्ट ऍक्ट्रेस

मिताली जगताप (नशीबवान)
बेस्ट डिरेक्टर (ज्युरी)
गजेंद्र अहिरे (पिंपळ)
स्पेशल ज्युरी अवॉर्ड
सचिन खेडेकर (मुरांबा)

चित्रपट ही एक भावना

आणि पुणेरी पगडी देऊन नितीन गद्रे यांच्या हस्ते त्यांचा सत्कार करण्यात आला. यावेळी राज दत्त यांनी त्यांच्या आयुष्यातील असंख्य आठवणींना उजाळा दिला. पुरस्काराबद्दल बोलताना ते म्हणाले, सिनेक्षेत्रातील मिळालेला पुरस्कार यापेक्षाही आंतरराष्ट्रीय महोत्सवात मिळालेला पुरस्कार म्हणून मला हा सन्मान महत्वाचा वाटतो. हा पुरस्कार म्हणजे मला आत्मिक आनंद देणारी गोष्ट आहे. सिनेमात झालेल्या तांत्रिक बदलांमुळे मी या क्षेत्रापासून काहीसा दुरावला गेलो, पण जेव्हा असे पुरस्कार मिळतात तेव्हा एक नवी ऊर्जा मिळते. पुढे बोलताना ते म्हणाले, चित्रपट ही एक भावना आहे. त्याला भास आणि रूपाचे बंधन नसते. प्रेक्षक प्रत्येक भाषेतील सिनेमांना तितकेच प्रेम देतात आणि अशा महोत्सवांमधून ते आपल्याला विशेष करून बघायला मिळते.

(cont....page 13) an innovative fix or a simple creative solution to any problem.

A Delegate Mohsin sheikh commented that the movie was a very good attempt to capture the essence of Mumbai city. The high society and the low society are portrayed very interestingly. The people working in busy city and surviving to make a living is worth watching for those who are unaware of it.

- Snehal Mutha

“Tribute to the Women”

(page 14)

Devi was exhibited besides the poster of the beloved film 'Chak De India' (2007) based on the heart winning success story of the world champion Indian women's Hockey team directed by Shimit Amin.

Balasaheb Tannu, a film

enthusiast and writer who visited the exhibition said that the exhibition is informative joyride for the young generation, who can now revisit the history of women centric Indian films. While looking at the poster of the film 'Sahib Bibi Aur Ghulam', he narrated the

experience when he watched the film with friends in 1962 when it was released.

- Jagruti Katkar

Delegates Corner

The people who attended the festival as a delegates talk about the PIFF, in their own words...

This is my 4th year with PIFF and I must say that the energy throughout the festival is commendable. This is an ideal place for a film enthusiast like me to meet like-minded people. And also the film selections had been consistently excellent.

- Tejas Mehendali, 26

I'm a huge fan of PIFF. I have homely connection with PIFF since 2000. Previously, as a volunteer and then as a delegate. I would like to thank Dr. Jabbar Patel for coming up with such a wonderful idea. PIFF is a place where one can learn about cinema in depth. PIFF is a gift for film lovers all around the world.

- Mahadev Ambekar, 50

I have a keen interest in learning new things and exploring different things on my own, so this platform is very inspiring and knowledgeable. The sessions at PIFF Forum add value to my ideas and I can connect with the discussions made by the directors in the session.

- Kalindi Nighot, 24

I have been attending PIFF for 8 years now. I believe, this is a great concept for intellectual growth as we get chance to interact with different people and learn the new ways of thinking. People from different fields meet and share their views on cinema, so it helps in good intellect building, I think.

Amit Sonawane, 32

चित्रपटाची लांबी खूप आहे. ती थोडी कमी करता आली असती. पण तरीही, पुढे काय होईल या बाबतीतील जिज्ञासा चित्रपट पाहताना कायम राहते. कथेवर अजून चांगले केले असते तर कथा अजून उत्कृष्ट होऊ शकली असती, असे मला वाटते.

- जयश्री कनल

चित्रपट पाहून कामगारांना कुठल्या अडचणींचा सामना करावा लागतो, हे चांगल्या रीतीने समजले. कारखाना जरी बंद पडला तरी यातून वाट काढत कारखाना चालवायचे त्यांनी पाहिलेले स्वप्न जरी पडद्यावर दिसत असले, तरी नेमके ते कसे साध्य करणार हे दाखविण्यात चित्रपटात कमी पडला, असे माझे मत आहे.

- उज्वला गोखले

Courier Partner

Festival Partner

MAHARASHTRA TOURISM

Social Digital Partner

Festival Partners

फिल्म समारोह विदेशाख्य
Directorate of Film Festivals

Films Division
Ministry of Information and Public Relations
Government of India

FILM AND TELEVISION
INSTITUTE OF INDIA

Whistling Woods
International

Hospitality Partners

TARAWADE
clarks inn

In Association With

Savitribai Phule Pune University

DPU

Dr. D. Y. PATIL VIDYAPEETH, PUNE
(Deemed to be University)

Multiplex Partners

Outdoor media Partner

SIXTH ELEMENT
OOH. amplified.

Radio Partner

Venue Partners

